

Salláné Kazsuba Gyöngyi
Távoli kép

Messziről érkeztem,
jó széllel repültem,
földre vágytam,
megtaláltam,
íme, itt vagyok.
Ámulatba ejt a látvány,
átölel a rónaság,
mezőn virág nyitja szirmát,
búzatábla szerényen int.
Dús erdők csalogatnak,
zöldellnek lombjaik.
Látom a Dunát,
méltón mint kanyarog,
bejár várost és falut,
nemzetek folyója
remél jó holnapot.
S jönnek évek, újabb napok,
erdők, mezők, havasok,
élet zengi be a pusztát,
kicsik és nagyok.
Messze szállt ma gondolatom,
az idő síkján meg-megállt.
Megismerni más világot,
igaz élmény, jól tudom.
Szép hazámnak minden tája
egy darab a szívemben,
otthon vagyok, ahol járok.
Érzést elvenni nem lehet.